

Komentář k prvnímu čtení

Prorok Jeremiáš začal působit v době rozkvětu Izraele jako profesionální prorok na dvoře krále Jóšiáše. Po cca patnácti letech se situace změnila a Izrael stojí na pokraji největší krize (po roce 609 př. Kr.). Králové stále mění spojence, Izrael podléhá dobyvatelům, zrazuje vazalské smlouvy... V době zmatku a chaosu Pán přislíbujíc pevného pastýře, který své stádo povede. (Pramen: vira.cz)

Běda pastýřům, kteří ničí a rozptylují stádo, které pasou – praví Hospodin. Proto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé stádo a rozehnali jste ho, nestarali jste se o ně; proto já se postarám o vás pro špatnost vašich skutků – praví Hospodin. Já sám shromáždím zbytky svého stáda ze všech zemí, kam jsem ho vyhnal, a přivedu je nazpět na jejich luhy, porostou a rozmnoží se. Vzbudím nad nimi pastýře, kteří je budou pást, nebudou se již bát ani strachovat, už se neztratí – praví Hospodin. Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy vzbudím Davidovi spravedlivý výhonek, krále, který bude panovat moudře a konat právo a spravedlnost na zemi. Za jeho dnů dojde Juda spásy a Izrael bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budu nazývat: „Hospodin je naše spravedlnost“. (Jer 23, 1-6)

Dnešní evangelium

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: „Pojďte i vy někde na opuštěné místo a trochu si odpočiňte.“ Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas ani se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech. (Mk 6,30-34)

Zamyšlení

Učedníci jsou v plné práci, obsluhují zástup, hovoří s lidmi, obhajují mistra, naslouchají mu. Dokonce byli na první misijní cestě po dvojicích a zažili, že Boží moc byla s nimi. Ale Pán nevidí především výkon, ale je samotné. Bůh si všímá nás, výkon je až na nějakém druhém či dalším místě. První je člověk. A stejně Kristus reaguje, když uvidí zástup, který touží po Bohu. Řecké slovo, které zde zazní, označuje slitování či soucit. Bůh je soucitný a není lhostejný. Jak ale vyřešit nouzi všech? Brzy učedníci zažijí zázrak Božího soucitu. Nyní především vidí, že Ježíš je hluboce lidský! (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Za to, že mohu z lože vstát,

chci tobě Pane děkovat.

Za dnešní ráno, celý den, buď všemohoucí pochválen.

Kéž čas, který jsi mně Bože dal,

ti večer vrátím, jak sis přál.

Tvá moc mi dej svou ochranu, sílu, k pravdě odvahu.

Chci tobě sloužit, ty to víš,

chci každým dnem být tobě blíž.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Člověk vidí problém – Bůh vidí příležitost.
- Existují dva druhy svobody – domnělá a skutečná.
- Snaž se něco vědět a snaž se něco mít, protože hlupáci nemají co říct a žebráci nemají co dát.

VÁCLAV

 Č. 19. (2018)

22.7. 2018

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

16. neděle v mezidobí

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30	
	St – v 17.30	
	Čt – v 7.30	
	Pá – v 17.30	
	Ne – v 9.00	
SULEJOVICE	Ne – v 10.30	29.7. se nekoná
DD MILEŠOV	Pá – v 9.00	
VELEMÍN	So – v 10.00	28.7. se nekoná

Modlitební skupina - Út v 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 22.7. 2018 v 9.00 za † rodiče Venclíčkoví a Drozdovi
Sulejovice **v 10.30**

Út 24.7. 2018 na poděkování Bohu za projevená dobra

Ne 29.7. 2018 v 9.00 za Boží požehnání a zdraví pro rodinu
Mankovou

Sulejovice **v 10.30 se nekoná**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

285. Co je to věčná blaženost?

Je to patření na Boha ve věčném životě, v němž budeme mít plnou účast na jeho blaženosti.

V Bohu, Otci, Synu a Duchu svatém, je život, radost a společenství bez konce. Být tam přijat znamená pro člověka nepředstavitelné, bezmezné štěstí. Toto štěstí je ovšem naprostým darem Boží milosti, protože my lidé je nejen nedokážeme připravit, ale ani neumíme pochopit jeho velikost. Bůh si přeje, abychom se pro své věčné štěstí rozhodli už tady na zemi; abychom si v pokoji vyvolili Boha, abychom ho nade všechno milovali, abychom konali dobro a podle svých sil se vyhybali zlu.

286. Co je to svoboda a k čemu je dobrá?

Svoboda je Bohem darovaná síla k tomu, aby člověk dokázal jednat naprosto samostatně a sám za sebe. Svoboda zahrnuje možnost volit mezi dobrem a zlem. Volba zla je však zneužitím svobody.

Bůh nás stvořil jako svobodné lidi a přeje si naši svobodu, abychom se z hloubi srdce dokázali rozhodovat pro dobro, dokonce pro to nejvyšší „Dobro“ - tedy pro Boha. Čím více konáme dobro, tím jsme svobodnější.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

- 22. července – pam. **sv. Marie Magdalény**
- 23. července – svátek **sv. Brigity**, patronky Evropy
- 24. července – nez. pam. **sv. Šarbela**
- 25. července – svátek **sv. Jakuba**, apoštola
- 26. července – pam. sv. **Jáchyma a Anny**, rodičů Panny Marie
- 27. července – nez. pam. **sv. Gorazda a druhů**

29. července – pam. **sv. Marty**

PRAKTICKÁ ŽENA VÍRY

Bydlela s Marií a bratrem Lazarem v Betánii, kde je při svých cestách navštěvoval Ježíš. Marta si v lásce k Ježíši zakládala na pohostinnosti. Projevuje se proto v evangeliu přepečlivou starostlivostí o jeho pozemské potřeby. Ježíš se nám zde zase projevuje jako zastávce těch, kterým je vytýkáno, že dávají

přednost duchovním hodnotám a ukazuje správnost takové spolupřítelky, neboť nepomíjející převyšuje pomíjející.

Zatímco Marie seděla u Ježíšových nohou, "Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece ať mi pomůže! Pán jí odpověděl: Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen jedno je třeba. Marie volila dobře; vybrala si to, oč nepřijde." (Lk 10,40-42)

Tato Ježíšova slova chce dnes Marta připomenout i všem těm, kteří si myslí, že pro důležitost své práce nemají čas "posedět" s Ježíšem a naslouchat mu.

Po smrti Lazara šla Marta první Pánu Ježíši vstříc a řekla mu: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel. Ale i tak vím, že začkoli požádáš Boha, Bůh ti dá." (Jan 11,21-22) A ve 27. verši vyznává: "Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět." Její velká víra v Krista spojená s nadějí splývala v lásku a byla záhy velkoryse odměněna. Praktičnost Marty přitom vedla k potřebě upozornit Ježíše chtějícího odvalit hrobový kámen, že její bratr po čtyřech dnech od smrti již zapáchá. Ježíš jí ale odpověděl: "Neřekl jsem ti, že uvidíš Boží slávu, budeš-li věřit? (Jan 11,40)

Marta se osvědčila jako žena víry a proto Ježíš mohl vykonat zázrak vzkříšení jejího bratra.

Poslední zmínka v evangeliu je o ní ve 12té kapitole Jana, kdy Ježíš pět dní před svou smrtí navštívil Lazarovu rodinu a ona opět obsluhovala. Po Ježíšově nanebevzeťi pak podle legendy všichni tři sourozenci odešli z Palestíny do Provensálska ležícího v jihovýchodní části dnešní Francie. Tam byla Marta údajně pochována a byl jí tam zasvěcen kostel.

Marta nás učí vytvářet harmonii modlitby a práce. **M. Liptovská v životopise Marty vyzývá k tomu: nebýt při práci robotem, ale mít srdce s Bohem, ruce v práci, hlavu v nebi a nohy na zemi, protože to je to, co člověka činí člověkem na rozdíl od stroje.**

29. července – 17. neděle v mezidobí

Astronaut E. A. Cernan o Bohu

Bůh je doopravdy skvělý inženýr... z knihy Věda a víra

Americký astronaut Eugene Andrew Cernan se narodil v r. 1934 v Chicagu. Po dědečkovi (Štefanovi Čerňanovi) pochází z Kysúc na Slovensku a po babičce z jižních Čech od Tábora. Od malička se připravoval na svůj budoucí úkol např. i svým aktivním členstvím ve skautingu (jako většina amerických kosmonautů). Cernan byl druhým Američanem, který při letu

kosmické lodi Gemini 9 v r. 1966 vystoupil do volného kosmického prostoru. V programu Apollo obletěl Měsíc v r. 1969 a nakonec se stal velitelem poslední americké výpravy na Měsíc v r. 1972 (let Apollo 17). V říjnu 1974 poprvé navštívil vlast svých předků. Eugene Cernan - "Poslední člověk na Měsíci" byl známý i tím, že veřejně vyznával svou víru v Boha:

"My sami bychom neuměli vybudovat vesmír, v kterém bychom mohli žít. Bůh je doopravdy skvělý inženýr..."

"...Tento svět plný nepokojů, válek, politických represí vypadá z Měsíce velmi mírumilovně, úchvatně. Odtud nejsou vidět žádné hranice - náboženské, politické, rasové. Jediné rozpoznatelné hranice jsou ty, které stvořil Bůh - řeky, jezera, pohoří, mořské pobřeží. Až na Měsíci jsem si uvědomil, že všichni žijeme na jediné nedělitelné planetě. Hovoříme různými jazyky, máme různé bohy, ale všichni stejně cítíme bolest, štěstí, hlad, uspokojení z dobře vykonané práce. V tom podstatném jsme si všichni podobní..."

...Dodnes nevíme, jak vlastně Země vznikla, netušíme, jaký je další osud vesmíru. Naše mysl je příliš limitovaná, tato tajemství dokážeme předběžně řešit jen díky náboženství. Jsem však optimista a pragmatik, nevěřím, že lidstvo zahyne v katastrofě, kterou samo vyvolá. Nejsme však ani fatalista a věřím, že jsme se do tohoto světa dostali pomocí Boha, abychom tu na Zemi uskutečňovali to, po čem toužíme. Zatím se nám to příliš nedaří. Jsme slabí, nejistí, chybějí nám duchovní nástroje na dosažení našich tužeb. Bůh nám však drží palce, a proto nás vybavil čímsi úžasným: je to mozek a duše, tedy lidský duch. Pozorujeme, že se vyvíjejí nesmírně výkonné počítače, tvoří se umělá inteligence. Čím dál víc částí lidského organismu se dá nahradit. To je skvělé! Jsem nadšen vědeckým pokrokem, ale vím a pevně věřím, že jednu část člověka nenahradíme nikdy. Je to právě duch. My sami bychom neuměli vybudovat vesmír, v kterém bychom mohli žít. Bůh je doopravdy skvělý inženýr..."

V češtině vyšla autobiografická kniha E. Cernana: "Poslední muž na Měsíci", kterou vydalo nakladatelství Academia v roce 2003 (Pramen: vira.cz)

Sbírka z 15.7. 2018 = 2. 920,- Kč. Děkujeme

Děkuji za úklid a výzdobu našeho kostela.

Přeji všem pokojný a požehnaný týden.

